

Oplysningsforbundet May Day
Hydevadvej 12, Hønkys,
DK-6230 Rødekro

5. jan. 2022

Til Sundheds- og Ældreministeriet
Holbergsgade 6 1057, København K
sum@sum.dk

Høringssvar til genudsendelse af Høring over redegørelse til Folketinget om anvendelse af epidemiloven lov nr. 285 af 27. februar 2021.

Oplysningsforbundet May Day takker hermed for lejligheden til at kommentere på epidemilovens nuværende indhold og anvendelse.

Vi mener imidlertid, at den udsendte rapport om diverse ministeriers, kommuners og regioners praktiske anvendelse af epidemiloven kan komme til at overskygge vigtigheden af, at selve Epidemilovens ordlyd med dens voldsomme begrænsninger af borgernes frihedsrettigheder stadig bør være det centrale fokus for denne høring.

Vi vil derfor fokusere på selve epidemiloven, lov nr. 285 af 27. februar 2021, da vi har nogle spørgsmål til lovligheden/rimeligheden af nogle af lovens paragraffer:

I epidemilovens Kap. 5 – Foranstaltninger over for enkeltpersoner

Indlæggelse

§ 14. Styrelsen for Patientsikkerhed kan påbyde enhver, der lider af en alment farlig eller samfundskritisk sygdom, eller som formodes at kunne være smittet med en sådan, at lade sig indlægge på et sygehus eller anden egnet facilitet, herunder hvis det er nødvendigt i forbindelse med undersøgelse efter § 13, behandling efter § 18, stk. 1, eller rensning efter § 19, stk. 1.

Stk. 2. Afgørelser om indlæggelse kan træffes med en varighed af maksimalt 4 uger. Afgørelser kan forlænges med op til 4 uger ad gangen. – (Dvs. i praksis uendeligt) I en sådan situation bør patienten have en klagemulighed, da ubegrænset tilbageholdelse uden klagemulighed bør være ulovlig i et demokrati!

Med hensyn til behandling (§18) finder Oplysningsforbundet May Day det rimeligt, at en person skal lade sig indlægge og behandle, hvis vedkommende formodes at være smittet med en alment farlig eller samfundskritisk sygdom.

Men personens ret til informeret samtykke til enhver behandling skal respekteres ifølge de internationale konventioner! Således at vedkommende f.eks. ikke kan tvinges til vaccination eller anden behandling, som han/hun ikke måtte ønske.

Stk. 2. om at indlæggelse kan ske med en varighed på 4 uger og derefter kan forlænges med 4 uger i det uendelige, - strider igen mod enhver rimelighed og retsfølelse og bør ikke kunne finde sted i et retssamfund! Den nuværende ordlyd "Afgørelser kan forlænges med op til 4 uger ad gangen," som giver lovhjemmel til varig tilbageholdelse uden klagemulighed, er helt uacceptabel i et demokrati.

Isolation

§ 15. Styrelsen for Patientsikkerhed kan påbyde enhver, der lider af en alment farlig eller samfundskritisk sygdom, eller som formodes at kunne være smittet med en sådan, at lade sig isolere.

Stk. 2. Afgørelser om isolation kan træffes med en varighed af maksimalt 4 uger. Afgørelser kan forlænges med op til 4 uger ad gangen. - *Her må der ligeledes være en klagemulighed. I modsat fald har staten tiltaget sig hånd og halsret over borgerne.*

Vi undersøgte derfor Kap. 12 "Klage og indbringelse for domstolene," for der måtte jo findes en klagemulighed for de ovennævnte muligheder for ubegrænset frihedsberøvelse?! Og til allersidst i loven under "Anden lovgivning" fandt vi på s. 18 i § 75 to ændrede regler i **lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet**, som let og elegant

fjerner enhver mulighed for klageadgang for borgere, der ifølge epidemiloven kan blive frihedsberøvet på ubestemt tid under §14, §13, §15 og §18.

[Herunder er reglerne som i anden lovgivning forårsager, at der ikke kan klages til Styrelsen for Patientsikkerhed eller til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn over de omtalte bestemmelser i Epidemiloven:

§ 75. I lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, jf. lovbekendtgørelse nr. 995 af 14. juni 2018, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1555 af 18. december 2018 og § 3 i lov nr. 1436 af 17. december 2019 og senest ved § 2 i lov nr. 1855 af 9. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 9. Klager over iværksættelse af sundhedsfaglig virksomhed, der besluttet af Styrelsen for Patientsikkerhed i medfør af § 13, § 14, stk. 1, og § 18, stk. 1, i epidemiloven, kan ikke behandles af Styrelsen for Patientklager.«
Stk. 9 bliver herefter stk. 10.

2. I § 2 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Klager over iværksættelse af sundhedsfaglig virksomhed, der besluttet af Styrelsen for Patientsikkerhed i medfør af § 13, § 14, stk. 1, og § 18, stk. 1, i epidemiloven, kan ikke behandles af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5]

Vi spørger, hvilken instans skal så hjælpe borgere, som er underkastet ”foranstaltninger overfor enkeltpersoner,” og som ønsker at klage over tvangstilbageholdelse efter epidemiloven? Da hverken Styrelsen for Patientsikkerhed eller Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn må hjælpe os?

§ 12, Stk. 4. siger ganske vist, ”at foranstaltninger efter dette kapitel skal efterprøves af Styrelsen for Patientsikkerhed, henholdsvis 3, 10, 20 og 30 dage efter at foranstaltningen er iværksat, for at påse, om betingelserne for foranstaltningen fortsat er opfyldt.”

Men der er reelt ingen klageadgang og borgere kan efter lovens bogstav frihedsberøves på ubestemt tid?!

Disse paragraffer, §14, §13, §15 og §18 er på grund af stk. 2 et helt urimeligt overgreb mod borgernes frihedsrettigheder. Og vi vil derfor bede Sundhedsministeren og politikerne om at ændre bestemmelsen om, at disse foranstaltninger, som højst må vare 4 uger, derefter kan forlænges med 4 uger ”i det uendelige.”

For en mere omfattende kommentar til Epidemiloven kan vi henvise til Oplysningsforbundet May Days tidligere indsendte høringssvar af 15.1 2021 <https://www.mayday-info.dk/wp-content/uploads/2021/01/Hoeringssvar-til-epidemilov-fra-22-dec-2020.pdf>

På bestyrelsens vegne

Birthe Kjærgaard